

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. M. w dniu 03 lipca 2016 roku, około godziny 20:00 podjechał na stację paliw (...) S.A. w P. samochodem marki K. S. o nr rej (...). Był pasażerem. Obwinionemu towarzyszyła żona, w charakterze kierowcy.

Obwiniony wyszedł z samochodu, zatankował benzynę E. 95 w ilości 21,77 litra o wartości 96,66 złotych. Następnie wszedł do budynku stacji. Zrobił w sklepie zakupy. Wziął czteropak piwa (...), kanapkę i wodę (...). Obwiniony podszedł do kasy i kiedy podał towary wzięte z półek sklepu, kasjer K. M. zapytał go: „ czy to wszystko?”. Obwiniony kiwnął głową na potwierdzenie, że to wszystko. Mężczyzna za dokonane zakupy zapłacił gotówką. Nie zapłacił natomiast za paliwo, które tankował chwilę wcześniej.

Po tym jak obwiniony odjechał ze stacji paliw K. M. zorientował się, że nie uiścił on zapłaty za paliwo.

Obwiniony M. M. jest żonaty. Nie był karany sędownie. Posiada wykształcenie wyższe oraz jest Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o.

(dowód: zeznania świadka K. M. k. 6, 51v.–52; a także na podstawie: notatki urzędowej k. 1, 24; protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o wykroczeniu k. 2-3; kopii „rozchód wewnętrzny” k. 8; zawiadomienia PKN (...) k. 9; dowodu rzeczowego płyty CD-R k. 12; protokołu oględzin zapisu monitoringu k. 13-14; materiału poglądowego k. 15-20; danych z bazy (...) k. 33; informacji Biura (...) k. 36; wydruków paragonów k. 45-46; wydruku raportu z nalewów w dniu 3 lipca 2016 r. k. 47-48)

Obwiniony M. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył na tę okoliczność pisma, w których wskazał, że nie ma żadnych dowodów na to, że dokonał kradzieży. Obwiniony podał, że na monitoringu widać jak zapłacił rachunek, nie uciekł, nie odjechał bez dokonania płatności. Zasugerował, że być może rachunek został niewłaściwie wystawiony przez pracownika stacji benzynowej, albo doszło do jakiejś innej sytuacji, ale nie z jego strony, tylko ze strony firmy (...). Nie był wszakże na bazarze czy markecie i zasadą jest, że płacił za paliwo i ewentualne zakupy. Otrzymał rachunek i zapłacił wszystko.

(pisma obwinionego k. 26-27v. – w zakresie jego stanowiska co do zarzutu)

Sąd zważył co następuje:

Sąd w niniejszej sprawie rozważył wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody, opierając swe ustalenia na zeznaniach świadka K. M., dowodzie z nagrania monitoringu, kopii rozchodu wewnętrznego, wydruków paragonów, a częściowo także na podstawie pism złożonych przez obwinionego.

Dokonując oceny zeznań świadka K. M. Sąd dał im wiarę w całości, uznając je za rzeczowe i logiczne, i mogące stanowić podstawę do dokonywania w oparciu o nie ustaleń faktycznych. Opis zdarzenia przedstawiony przez świadka jest spójny wewnętrznie, konsekwentny i tworzący jednolitą całość. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności mogących podważyć wiarygodność złożonych przez świadka relacji ze zdarzenia z udziałem obwinionego. Ponadto, zeznania tego świadka korelują z pozostałym dowodem zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z zapisem z monitoringu, kopią rozchodu wewnętrznego i wydrukami paragonów.

Sąd dał wiarę stanowisku obwinionego, co do zarzutu wyłącznie w zakresie, w jakim nie było one sprzeczne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a mianowicie w zakresie, w którym obwiniony stwierdził, że tankował paliwo i dokonał zakupów na stacji paliw w dniu 03 lipca 2016 roku. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia obwinionego tylko i wyłącznie za przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Sąd nie dał wiary stanowisku obwinionego, iż zapłacił za zatankowaną na stacji paliw benzynę lub jeżeli nastąpił brak takiej zapłaty, to wyłącznie z winy kasjera stacji PKN (...). Z zeznań świadka K. M. oraz korespondujących z jego wersją dowodów wynika, iż obwiniony zapłacił wyłącznie za piwo, kanapkę i wodę. Zapis monitoringu i wydruk paragonów potwierdził podane przez świadka okoliczności. Zatem obwiniony nie uiścił kwoty 96,66 złotych.

Za w pełni wiarygodny i zasługujący na uwzględnienie Sąd uznał dowód z dokumentu w postaci zapisu z monitoringu z inkryminowanego okresu.

Biorąc pod uwagę całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz jego przeprowadzoną ocenę, Sąd uznał, iż zachowanie obwinionego wyczerpało znamiona wykroczenia opisanego w art. 119 § 1 kw, albowiem obwiniony w dniu 03 lipca 2016 roku działając umyślnie dokonał kradzieży cudzej rzeczy ruchomej - paliwa o wartości 96,66 złotych na szkodę stacji paliw PKN (...) w P..

Obwiniony niewątpliwie działał celowo, z zamiarem przywłaszczenia mienia. Przyjechał wspólnie ze swoją żoną samochodem, stanął przy dystrybutorze, to on zatankował paliwo i świadomie nie zapłacił za nie. Jest człowiekiem wykształconym, piastującym funkcję prezesa zarządu i w związku z tym bardzo dobrze powinien orientować się, że kwota z rachunku jest zbyt niska i nie obejmuje swoim zakresem zatankowanego przez niego paliwa. Ponadto, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, kasjer zapytał obwinionego przy płaceniu za zakupy, czy to wszystko. Obwiniony kiwnął głową, że tak i nie poinformował kasjera o tankowaniu paliwa.

Mając powyższe na uwadze i kierując się wskazanymi w art. 33 kw dyrektywami sądowego wymiaru kary, Sąd wymierzył obwinionemu M. M. karę grzywny w kwocie 200 złotych. W ocenie Sądu względy na społeczne oddziaływanie kary, oddziaływanie kary na obwinionego oraz wzgląd na zasadę sprawiedliwej odpłaty uzasadniają orzeczenie kary grzywny w tym wymiarze. Wysokość grzywny odpowiada dyspozycji art. 24 § 3 kw uwzględniając dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Fakt, że obwiniony był dotychczas osobą niekaraną, ma wykształcenie wyższe, jest osobą dobrze sytuowaną i pełni funkcję prezesa zarządu nie miał w tym wypadku charakteru przesądzającego o tym, że nie mógł on popełnić takiego czynu. Jako okoliczność obciążającą obwinionego Sąd potraktował znaczną szkodliwość przypisanego mu czynu wyrażającą się w działaniu z oczywiste niskich pobudek – osiągnięcie korzyści majątkowej. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał jedynie uprzednią niekaralność obwinionego.

Ponadto Sąd na podstawie art. 119 § 4 kw orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody w postaci zapłaty na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty za zatankowane paliwo, to jest kwoty 96,66 zł.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw, § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118 poz. 1269) oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.) Sąd zasądził od obwinionego M. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawie oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty sądowej uznając, że posiada on możliwości uiszczenia tych kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania własnego i rodziny.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
- (...)
3. (...)

P., (...)